

Megújult a nórapi könyvtár

A megújulás, megszépülés mindenki számára fontos, a könyvtár és az olvasáskultúra sajnos nem mindenhol. De ha akad olyan kistépülés, ahol a lakosság igénye és a település vezetőjének szándéka egybeesik, az mindenkinek nagy öröm, és összefogással, a lakosság erejével házakat tudnak mozgatni. Ha házakat nem is, de falakat, padlót és bútorokat igen, így barátságos befogadó környezet alakulhat ki egy régi épületben is.

A Veszprém Vármegyei Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszerhez 202 település csatlakozott. Ez önmagában is nagy szám, de tekintetbe véve, hogy 100 település 500 fő alatti, még inkább elgondolkodtató szám. Sok apró település, kis lehetőséggel. De ezek a kistépülések is tudnak és akarnak fejlődni, az itt élők is vágnak az olvasásra, a kultúrára.

2025. október 11-én került átadásra a megújult és megszépült nórapi könyvtár. Az alig 200 fős Pápa melletti kistépülés erején felül teljesítve szénítette meg az egyetlen helyiségből álló könyvtárat. Azonban, mint a megható átadó ünnepség is mutatta, a falu teljes lakossága számára fontos volt, hogy méltó körülmények közé kerülhessenek a könyvek, hogy szép környezetben tölthessék el szabadidejüket a falu lakosai.

Hatalmas lendülettel és rengeteg energiával szépíti a települést a polgármester úr és a maroknyi csapata. A semmiből teremtik elő a szükséges anyagokat. Összefogva szépítik önmaguknak a falut. Mindig felemelő érzés egy ilyen kistépülésre eljutni és néhány percre, órácskára kö-

zöttük lenni. Feltölt és erőt ad nekünk is munkához.

Kistépülés, nagy múlttal. Már a 14. században megemlíti nevét, és az azóta is létező település büszke a múltjára, és erre építi jövőjét. Építi és szépíti. A lehetőségekhez mérten megújítja középületeit, utcáit.

Ebbe a sorba illeszkedett be a polgármesteri hivatalt, a közösségi házat és a könyvtárat is magába fogadó épület felújítása. Kevés pénzből, sok munkával és lelkesedéssel. Együtt dolgozott a falu, mindenki hozzájárult a megújuláshoz. Ki az erejével, ki a szépérzékével. De immár jó bemenni, jó bent lenni.

Büszkén mutatta meg a település vezetője az alig 40 négyzetméteres könyvtárhelyiséget. Büszkén, mert az ő kezük munkáját dicséri az új polcrendszer, az új padozat. Több mint 60 éves cementlapok helyett kapott új burkolatot a padló, új polcok, új asztalok kerültek be a kis helyiségbe, ahol még egy kedves gyerekjátszósarok is helyet kapott rajzasztallal, székekkel. És ahogy meggyőződhettem saját szememmel, örömmel mennek be a lakosok és forgatják a könyveket, folyóiratokat.

A szépen rendezett polcok, a megújult állomány a pápai József Attila Városi Könyvtár munkatársainak munkáját dicséri, de hogy ezek a könyvek eljutnak mindenkinek a településen, az a helyi könyvtárosnak és a lakosoknak köszönhető. Akik bemennek és kölcsönöznek, használják a könyvtárat. Kevesen laknak a faluban, de ők lelkesek. Már nincs helyi iskola, a gyerekek a szomszéd településre, vagy a városba járnak be,

de szívesen töltik kis szabadidejüket a meleg és világos könyvtárban. A könyvtár nem önmagának újult meg, hanem valóban a lakosságért.

A rövid idő alatt is látható és érezhető, hogy a falu magának érzi a megújult könyvtárat.

Ahogy a megnyitó ünnepségen is szép számmal megjelentek. Szinte a lakosság fele megjelent és szorongott a közösségi térben, ahol egy megható kis műsort láthattak. Természetesen nem hiányoztak a köszöntő szavak, a szomszéd települések vezetői is irigylkedve nézték, mire képes egy falu összefogással. Bizunk benne, hogy hamarosan követik a mintát.

A település vezetője nem csak a könyvtárra büszke, de a fejlesztési tervekre is, amikben szintén támaszkodik a könyvtárossra és a könyvtárra. A falu közepén elhelyezkedő épület és annak kertje sok lehetőséget biztosít, amelyek a könyvtár technikai eszközeivel és a könyvtáros kreativitásával megvalósíthatóak.

Felemelő és inspiráló látni és megélni ezt az áradó energiát. Egy kis faluban is rengeteg az erő, ha összefognak és közösen akarnak valamit. Az új könyvtár nemcsak a település lakosainak ad valamit, de nekünk is, akik csak néhány percre láthatunk bele egy közösség életébe és mindennapjaiba. De ez a néhány perc erőt ad, reményt. És annak igazolását, hogy munkánk van értelme és eredménye. Tudunk adni és segíteni, támogatni a legkisebb településeken élőket.

Oros Sándor